

ת"פ 31031/03/12 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד קאסם קאדמאני

בית משפט השלום בצפת

ת"פ 31031-03-12 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' קאדמאני
בפני כבוד השופט דניאל קירס

בעניין: פרקליטות מחוז צפון- פלילי באמצעות
עוה"ד דורית אלון-כשר, בכירה א'
לפרקליטת מחוז הצפון

המאשימה

נגד

קאסם קאדמאני באמצעות ב"כ עוה"ד
אליהו סרור

הנאשמים

הכרעת דין

1. בכתב אישום נטען כי בשנת 2005-2009, ביצע הנאשם עבודות של מתן שירותי בטיחות לחברה בשם "שלהבת מערכות מידע בע"מ" (להלן: **שלהבת**) וקיבל תמורתן סך כולל של 1,057,832 ₪, כנגדם מסר לשלהבת חשבוניות של שתי חברות בהן הוא לא עבד (גיוואן הנדסה וניהול בע"מ, ולהלן **גיוואן**, וכן "ח. ספדי בע"מ"). נטען כי הנאשם לא דיווח על הסכומים שקיבל למשרדי פקיד השומה, שכן הגיש באותן שנים דו"חות על היותו שכיר בלבד, והסכומים הנטענים לא נכללו בהם. בכך, על-פי הנטען בכתב האישום, השמיט הנאשם הכנסה מתוך דו"ח שנערך על פי פקודת מס ההכנסה, מסר בדו"ח תרשומת כוזבת, קיים פנקסי חשבונות כוזבים והשתמש במרמה, כל זאת בכוונה להתחמק ממס.

2. הגעתי למסקנה כי המאשימה לא הוכיחה את אשמת הנאשם מעבר לספק סביר, ועל כן יש לזכותו מהעבירות המיוחסות לו.

3. סעיף 220(א) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] קובע כי אדם אשר "השמיט מתוך דו"ח שנערך על פי הפקודה כל הכנסה שיש לכללה בדו"ח", בהתקיים יסודות הנוספים הקבועים באותו סעיף, עובר עבירה פלילית. האישום נגד נאשם זה הוא שהוא השמיט מהדו"ח שלו הכנסה כנגד החשבוניות, שהיתה הכנסה שלו.

4. המאשימה טענה להשמטת סכומים בסך כולל של 1,057,832 ₪. לענין זה הגישה חשבוניות של שתי החברות, **גיוואן** ו-ח. ספדי עבודות בנייה ואבן בע"מ ח"פ 513827386 (להלן: **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן**) (ת/12 ו-

(14/ת).

כאן המקום לציין כי שם החברה "ח. ספדי עבודות בנייה ואבן בע"מ", הנזכר לעיל, אינו זהה לשם החברה בכתב האישום ("ח. ספדי בע"מ"), ובכתב האישום לא צוין מספר חברה. מהראיות שהוגשו עולה כי קיימת חברה נוספת ששמה כולל את המלל "ח. ספדי", היא "ח. ספדי - עבודות בניין", בעלת מספר תיק ניכויים 904198116 שאינו זהה למספר החברה של **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן**. מאחר ושם החברה המופיע בחשבוניות מושא האישום אינו תואם לשם החברה הנזכר בכתב האישום, ייתכן וניתן היה לזכות את הנאשם בכל הנוגע לחשבוניות ל"ח. ספדי בע"מ", רק בגין כך. אמשיך בניתוח, כי גם בהתעלם מאי-התאמה זו, לא הוכיחה המאשימה לדעתי, מעבר לספק סביר, את אשמו של הנאשם.

5. בנוסף להגשת חשבוניות של **ג'יוואן** ושל **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן** הגישה המאשימה כרטסות שניהלה **שלהבת** לגבי **ג'יוואן** וכן לגבי "ח. ספדי". ההתאמה בין החשבוניות של **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן** לבין הכרטסת מובילה למסקנה שאכן מדובר בכרטסת בקשר לחברה שהוציאה חשבוניות מבין החשבוניות מושא האישום. כן הגישה המאשימה העתקי שיקים שמשכה **שלהבת** בקשר לחשבוניות. באלה, הוכח כי החשבוניות של **ג'יוואן** ו- **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן** הוצאו ל**שלהבת**. אולם, גם אם אניח כי **שלהבת** גם שילמה את הסכומים הרשומים בהן, בפועל, הרי לגבי סך כולל של 1,057,832 ₪, ולמעט כמפורט בהמשך פסק דין זה, המאשימה לא הביאה ראיות לכך שסכומי הכסף מושא החשבוניות הנטענות הגיעו לנאשם באופן אישי. המאשימה הפנתה לדברי הנאשם בהודעתו בחקירה טרם כתב האישום, לפיה לרוב הוא קיבל לידיו משלהבת את השיקים עבור **ג'יוואן** (ת/6 גליון 3 ש' 26); אולם מדובר בשיקים שנמשכו לפקודת **ג'יוואן** (ת/16), ובקשר לשתי החברות שהוציאו חשבוניות, המאשימה לא הגישה, למשל, העתקי שיקים או דפי חשבוניות בנק כדי להראות באלו חשבוניות בנק הופקדו הסכומים ששילמה **שלהבת** כנגד חשבוניות שתי החברות.

6. למרות שהמאשימה לא הוכיחה כי מלוא הכספים הנטענים הגיעו לידי הנאשם, כן הוכח שחלקם הגיעו אליו. הנאשם עומת, בחקירה שלפני הגשת כתב האישום, עם הודעות פקס של **שלהבת** לבנק, בהם מבקשת **שלהבת** העברות בנקאיות לחשבון בנק של אחות הנאשם נובל (א.ש.1 ו-א.ש.2 אליהם מפנה ת/7 ואשר הוגשו יחד עמו); כן עומת הנאשם עם דפי חשבון של בתו מדלן (ת/18). הנאשם אישר כי **שלהבת** העבירה כספים לחשבונית אלה לבקשתו. הוא העיד כי כספים של חברת **ג'יוואן** הועברו לחשבון אחותו נובל (ת/7 גליון 1 ש' 16 - גליון 2 ש' 5), וכי בעקבות בקשת עיסאם ספדי ממנו, העבירה **שלהבת** כספים לחשבון בתו מדלן (גליון 2 ש' 18-7). הנאשם טען, כבר בחקירה שלפני הגשת כתב האישום, כי לגבי שתי החברות שהוציאו את החשבוניות מושא ענייננו, נציג של כל החברה ביקש העברת כסף לחשבון שאינו שלה, נוכח קשיים בחשבון הבנק שלה (שם, בהתאמה).

7. בנוגע להעברת תשלומים כנגד חשבוניות של **ג'יוואן** לחשבון אחותו של הנאשם נובל: מנהלה של **ג'יוואן** הוא אחי הנאשם, בהראן קדמני. לטענת הסנגור הנכבד, נובל היא אחותו של הנאשם בדיוק כפי שהיא אחותו של מנהל **בג'יוואן** בהראן, ומכאן אין להסיק מההעברה לחשבון האחות כי מדובר בהכנסתו של הנאשם, ולא הכנסתה של **ג'יוואן** (או של בהראן). מצאתי טעם בטענה זו בקשר לחברת **ג'יוואן**, אולם אין בה כדי לסייע לנאשם בקשר להעברת כספים כנגד חשבוניות של החברה האחרת, **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן**, לחשבון בתו של הנאשם. לא

נטען כי בעל השליטה ב- **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן**, עיסאם ספדי, הוא קרוב משפחה של הנאשם. העברת כספים כנגד חשבוניות של **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן** לחשבון בתו של הנאשם, מהווה ראייה התומכת בטענת המאשימה לפיה אותם כספים היו הכנסתו של הנאשם. הסנגור טען כי הנטל להראות שהכסף הגיע לנאשם רובץ על כתפי המדינה בלבד. איני שותף לטענה זו. אמנם נטל השכנוע נותר אצל המאשימה, אולם נוכח ראיות המצביעות על כך שכספים ששולמו כנגד חשבוניות של **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן** הגיעו לבקשת הנאשם לחשבון בתו, עובר לכתפי הנאשם "נטל טקטי" להראות כי למרות העברת הכסף לחשבון בתו, לא מדובר בהכנסה שלו. "נטל טקטי זה משקף את הסיכון מולו ניצב הנאשם מכוחן של הראיות לכאורה שסיפקה המשיבה, סיכון שמשמעותו היא כי אם לא ישכיל הנאשם להפריך את גרסת המשיבה, או למיצער, יגרע ממשקלן של ראיותיה כדי הקמת ספק סביר, כי אז יורשע בעבירות בהן הואשם" (ראו ע"פ 10996/03 **נרקיס נ' מדינת ישראל**, פס' 15 (27.11.2006), בו נדון הנטל הטקטי של נאשם להסביר כיצד כספי חשבון עזבון הגיעו לחשבונו הפרטי). לדעתי, בענייננו, הנאשם הרים נטל טקטי זה בקשר לכספים שהועברו לחשבון בתו כנגד חשבוניות של **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן**. אבאר.

8. כבר בתחילת חקירת פקיד השומה, השיב הנאשם לשאלה מה הקשר שלו ל"חברת ח. ספדי" (ללא דיוק בשם או מספר החברה), כי הוא עבד בה כעובד שכיר (חקירה 9.6.2009 ת/11 גליון 1 ש' 4). הנאשם טען, כי בעל השליטה עיסאם ספדי לא שילם לו את משכורתו. על כן, לאחר ששלהבת העבירה כספים כנגד חשבוניות (של **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן**) לחשבון בת הנאשם, הנאשם קיזז את המגיע לו כמשכורת והעביר את היתרה לעיסאם ספדי (ת/11 דף 3 ש' 14-18; ת/7 גליון 2 ש' 19-26).

9. כזכור, המאשימה טענה בכתב האישום כי הנאשם לא עבד (בין היתר) ב-"ח. ספדי בע"מ", שהיא כביכול החברה מושא החשבוניות שבענייננו. כבר עמדתי על כך שהחשבוניות אינן של חברה בשם "ח. ספדי בע"מ" אלא של **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן**. אם אתעלם מטעות זו בכתב האישום לצורך דיוננו, טענת המאשימה היא שהנאשם לא עבד ב-**ח. ספדי עבודות בנייה ואבן**. כפי שאפרט להלן, הנאשם אמנם לא הראה כי עבד ב-**ח. ספדי עבודות בנייה ואבן**, אולם הוא כן הוכיח, ולו ברף של הקמת ספק סביר, כי הוא עבד כעובד שכיר בחברות אחרות שבשליטת בעל השליטה של **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן** מר עיסאם ספדי, וכן העלה ספק סביר לגבי הטענה שהכספים של **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן** שהועברו לחשבון בתו היו הכנסה שלא במסגרת שכר עבודה כשכיר. אבאר.

10. המאשימה הביאה את בעל השליטה ב-**ח. ספדי עבודות בנייה ואבן**, עיסאם ספדי, כעד תביעה. דא עקא, עד זה אישר את טענת הנאשם לפיה הנאשם עבד אצלו (פרוטוקול 3.11.2016 ע' 43 ש' 12), ואף הוגשו באמצעות עד תביעה זה מסמכים הנחזים להיות טפסי 106 של הנאשם בקשר לעבודתו בשתי חברות, "ספדי לבניה בע"מ" ו-"ח. ספדי - עבודות בניין" 2008 (נ/2, ראו שם ע' 48 ש' 25). ראיות אלה מכרסמות בטענת המאשימה לפיה אותו חלק של הכנסה הנטענת שהוכחה הגעתו לידי הנאשם (החלק שהנאשם אישר שהגיע לחשבון בתו) לא היה בגדר שכר עבודה. זאת, גם אם שכר העבודה הגיע לא מחברת **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן** שהוציאה את החשבונות ואשר נשלטת בידי עיסאם ספדי, אלא מתאגיד אחר שבשליטת עיסאם ספדי.

11. ועוד. כאמור, הנאשם טען כי את היתרה מתוך הכספים שהעבירה שלהבת לחשבון בתו בקשר לחשבוניות **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן**, לאחר שקיזז את המגיע לו כשכר עבודה, הוא העביר לידי עיסאם ספדי. אמנם הנאשם לא

הגיש אסמכתאות להעברה כאמור לעיסאם ספדי. דא עקא, עיסאם ספדי היה כאמור עד תביעה, ועד זה אישר בחקירתו כי כאשר החברה (מושא החשבוניות) היתה על שמו והוא היה המנהל שלה, הוא היה מקבל את העלות של המסים, וכי הוא אף שילם מסים אלה (פרוטוקול 3.11.2016). עיסאם ספדי העיד כי הועמד לדין בתיק מס הכנסה בקשר לחברות שבנדון, אולם "עשיתי הסרת מחדלים" (שם, ע' 44 ש' 16). לטענת הסנגור, משמעות עדות זו היא כי לא זו בלבד שעיסאם ספדי קיבל לידו את כספי המיסוי מתוך אותן החשבוניות בהן הכיר על דוכן העדים, אלא שהוא בסופו של דבר שילם מסים אלה למדינה. לטענת הסנגור, בכך שהמדינה קיבלה לידה את המסים מאת ספדי, היא רואה בהכנסה כהכנסה של החברה (ולא של הנאשם). מאחר ומדובר כאמור במספר חברות של מר ספדי, אין בידי לאמץ את עדותו של עיסאם ספדי בענין "הסרת המחדל" כקשור בהכרח דווקא לחשבוניות של **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן** מושא הליך זה. אולם, די בעדותו של עד תביעה זה לפיה, בקשר לחשבוניות מושא כתב האישום שבעניינו בהן הכיר הוא קיבל את כספי המס, כדי להקים ספק סביר לטובת הנאשם בקשר לטענתו לפיה העביר לעיסאם ספדי את הכספים שהועברו לחשבון בתו (בקיצוץ המגיע לו כשכר עבודה).

12. המאשימה טענה כי יש לזקוף לחובת הנאשם את אי-הבאת הבת כעדת הגנה על מנת שתסביר את נסיבות הפקדת כספי **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן** בחשבונה. אכן יש לזקוף זאת לחובת הנאשם, אולם נוכח אישורו של עד התביעה, בעל השליטה בחברה זו לפיה הנאשם עבד אצלו כשכיר וכי הוא (בעל השליטה) נהג לקבל לידו את כספי המס, איני מוצא כי יש בזקיפה זו לחובת הנאשם כדי להרים עבור המאשימה את הנטל להוכיח את אשמתו של הנאשם בעבר לספק סביר.

13. המאשימה הביאה לעדות את מר בהראן קדמני, שהוא כאמור אחיו של הנאשם ומנהל **ג'יוואן**, וכן את בנו של בהראן, סאפי זהווה. בהראן קדמני העיד כי הנאשם ביקש להיות עובד של **ג'יוואן** וכי **ג'יוואן** תעשה את העבודות שלו. בהראן העיד כי היה לנאשם פנקס חשבוניות של **ג'יוואן**, אולם כאשר הנאשם לא העביר את כספי המס של **ג'יוואן**, בהראן עצר את הכל (פרוטוקול 3.11.2016 ע' 39 ש' 10-12). בהראן העיד כי חלק מהחשבוניות של **ג'יוואן** שהוגשו כראיות אינו מוכר לו (שם, ע' 21). לא ראיתי לנכון לבסס הרשעה על עדותו של בהראן. בהראן ובנו סאפי זהווה מואשמים בתיק פלילי תלוי ועומד בקשר לחשבוניות **ג'יוואן** מושא אישום זה (ת/23). הסנגור הנכבד טען כי נוכח זאת, שני העדים נמצאים במצב של "או הוא או אני"; במצב חריף של ניגוד עניינים המתמרץ אותם להפליל את הנאשם בעדותם בתיק זה. ב"כ המאשימה, לעומת זאת, הטעימה כי בכתב האישום נגד שני העדים נטען כי הם ביצעו עבירות על מנת לסייע לנאשם כאן להתחמק מתשלום מס (פס' 7), ולא נאשמו בכך שההכנסה שלהם. לאור האמור, אמנם לא בהכרח מדובר במצב של "או הוא או אני", שכן אם הנאשם כאן לא התחמק מתשלום מס, שני העדים ממילא לא סייעו לו בכך. דא עקא, הוכחת חפותו של הנאשם כאן אינה הדרך היחידה שתטיב עם שני העדים הנאשמים בתיק האחר התלוי ועומד. אם יורשע הנאשם כאן, על בסיס התשתית העובדתית הנטענת בידי בהראן לפיה הנאשם היה צריך להעביר את הכספים כנגד החשבוניות לידי **ג'יוואן** אך הוא נמנע מלעשות כן, גם זו דרך להשמיט את הקרקע תחת האישום נגדם כמי שביקשו לסייע לנאשם במעשיו. ועוד: בהראן קדמני נשאל בחקירה נגדית, "אם שם [בתיק הפלילי נגד בהראן וסאפי] יאשימו אותך, אז אח שלך לא אשם, ואם יאשימו את אח שלך, אתה לא תהיה אשם בזה... או אתה, או הוא", והוא השיב: "בדיוק" (פרוטוקול 3.11.2016 ע' 40 ש' 14-16). בצדק טוען הסנגור כי גם אם מצב הדברים אינו, מבחינה אובייקטיבית, "או אתה או הוא", הרי בכך שבהראן רואה את המצב כך מבחינתו הסובייקטיבית, יש כדי להעיד על התמרץ הפועל כלפיו להעיד נגד הנאשם כאן. לאור כל האמור מוצא אני כי בהראן קדמני וסאפי זהווה אכן נמצאים במצב של ניגוד עניינים, המכרסם עד

מאד באפשרות לבסס הרשעה על עדותם.

14. גם בכך שהסנגור לא חקר את נציגי **ג'יוואן** או **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן** בענין גרסת הנאשם, לפיה החברות היו אלה שביקשו שתשלום יועבר לחשבונות אחותו ובתו של הנאשם, לא מצאתי הסרת ספק סביר בחפותו.

15. המאשימה הפנתה לעדותו של מר דוד גבריאילוב מחברת שלהבת, ולסתירה בין גרסתו של הנאשם, לפיה הסיבה להעברת כספים לחשבונות אחותו ובתו היתה קשיים בחשבונות החברות, לבין גרסתו של גבריאילוב, לפיה הנאשם אמר לו שהוא הבעלים של החברות שהנפיקו את החשבונות והוא מעדיף כי הכספים יעברו במישרין אליו, אל אשתו (פרוטוקול 22.9.2016 ע' 37 ש' 3-6). אכן מדובר בסתירה, אולם לא כזו אשר מסירה ספק סביר נגד הנאשם. גם בהנחה שגרסת הנאשם בענין קשיים בחשבונות החברות היא אמת, ניתן להעלות על הדעת שחברה שחשבונה בקשיים אינה מעוניינת בפרסום נתון זה, וכי יסופר סיפור אחר בענין הרצון להעביר כסף במישרין לחשבון פרטי.

16. המאשימה מפנה לכך, שהנאשם, אשר טוען כי היה עובד שכיר של שתי החברות אשר הנפיקו חשבונות, לא רשם אותם כמעסיקות שלו בדו"חותיו. נתון זה אכן מעלה חשד נגד הנאשם, וייתכן והוא אף מקים את יסודותיה של עבירה, כשלעצמה. אולם כתב אישום זה עניינו אי דיווח על הכנסה שניתנה לנאשם על פי הנתען בידי שלהבת כנגד החשבונות שבנדון, ולא אי דיווח על הכנסה מעבודה שניתנה בידי חברות מעסיקות אחרות.

17. המאשימה ביקשה להיבנות ממכתב שכתב בעלי שלהבת, מר גבריאילוב, בענין סירובו של הנאשם לעבור מהעסקה כעובד של שתי החברות באמצעות חשבונות, למעמד של עובד שכיר בשלהבת (ת/19). לא מצאתי במסמך זה את שמצאה המאשימה. במכתב כתוב כי סירובו של הנאשם לעבור למעמד של עובד שכיר של שלהבת היה עקב עיקולים בחשבונו (ולא ענין מיסוי); אולם כך או אחרת, המאשימה הגישה יחד עם מכתבו של גבריאילוב העתק חוזה העבודה החתום בידי הנאשם (אשר אינו חתום בידי שלהבת). קרי - בסופו של דבר ממילא הסכים הנאשם לעבור למעמד של עובד שכיר של שלהבת, הגם שהדבר לא יצא בסופו של דבר אל הפועל.

18. השאלה העומדת להכרעתי אינה אם הראיות מעלות חשד נגד הנאשם. הן מעלות חשד כזה. החשד מוגבר כאשר לשיטת הנאשם, כל אחת משתי החברות שהוציאו את החשבונות, שאינן קשורות זו לזו, ביקשה העברת תקבולים לחשבון בת משפחה של הנאשם עקב קשיים בחשבון החברה. אולם, השאלה היא האם הוסר ספק סביר באשמתו של הנאשם. נוכח כל האמור לעיל - אי הוכחת עצם קבלת הכספים הנתענים בכתב האישום בידי הנאשם, למעט חלק שהועבר לחשבון של אשה שהיא אמנם אחות הנאשם אך גם אחות מנהל **ג'יוואן**, וחלק שהועבר לחשבון בתו, כאשר מנהל **ח. ספדי עבודות בנייה ואבן** שהעיד מטעם התביעה אישר שהנאשם עבד אצלו כשכיר וכי הוא קיבל לידי סכומי המס בגין חשבונות, הגעתי למסקנה שלא הוסר ספק סביר. על כן, הנני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשע"ז, 21 דצמבר 2016, במעמד הצדדים

דניאל קירס, שופט